

32003L0103

13.12.2003

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

L 326/28

**DYREKTYWA 2003/103/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**  
**z dnia 17 listopada 2003 r.**  
**zmieniająca dyrektywę 2001/25/WE w sprawie minimalnego poziomu wyszkolenia marynarzy**  
**(Tekst mający znaczenie EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,  
w szczególności jego art. 80 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego <sup>(1)</sup>,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 251 Traktatu <sup>(2)</sup>,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2001/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie minimalnego poziomu wyszkolenia marynarzy <sup>(3)</sup> określa minimalne standardy w zakresie wyszkolenia marynarzy odbywających służbę na pokładach statków wspólnotowych, wydawania im świadectw i pełnienia wacht. Są one oparte standardach uzgodnionych w Konwencji o Wymaganiach w Zakresie Wyszkożenia Marynarzy, Wydawania Im Świadectw oraz Pełnienia Wacht Międzynarodowej Organizacji Morskiej, 1978, ze zmianami (Konwencja STCW).
- (2) W celu utrzymania i rozwijania poziomu wiedzy oraz umiejętności w sektorze morskim UE konieczne jest zwrócenie odpowiedniej uwagi na szkolenie morskie i status marynarzy w UE.
- (3) Należy zapewnić, aby poziom wiedzy fachowej marynarzy posiadających świadectwa wydane przez państwa trzecie, odbywających służbę na pokładach statków wspólnotowych, był równoważny z wymaganiami Konwencji STCW. Dyrektywa 2001/25/WE ustanawia procedury i wspólne kryteria uznawania przez Państwa Członkowskie świadectw wydanych przez państwa trzecie.
- (4) Dyrektywa 2001/25/WE przewiduje ponowną ocenę procedur i kryteriów uznawania świadectw wydanych przez państwa trzecie, a także zatwierdzania morskich instytucji szkoleniowych, programów oraz kursów edukacji

i kształcenia morskiego, w świetle doświadczeń zebranych podczas stosowania dyrektywy.

- (5) Praktyczne wykonanie dyrektywy 2001/25/WE pokazało, że pewne dostosowania do tych procedur i kryteriów mogłyby się znacznie przyczynić do podniesienia wiarygodności systemu uznawania i do jednoczesnego uproszczenia obowiązków związanych z monitorowaniem i sprawozdawczością, nałożonych na Państwa Członkowskie.
- (6) Przestrzeganie przepisów Konwencji STCW przez państwa trzecie zapewniające szkolenia może być skuteczniej ocenione w sposób zharmonizowany. Wykonanie tego zadania w imieniu całej Wspólnoty powinno być zatem powierzone Komisji.
- (7) W celu zapewnienia, że uznane państwo w sposób ciągły w pełni przestrzega wymagań Konwencji STCW, należy systematycznie dokonywać jego oceny i stosownie do potrzeb przedłużać jego uznawanie. Jeśli uznane państwo trzecie nie spełnia wymagań Konwencji STCW, uznanie powinno zostać wycofane do czasu naprawienia niedociągnięć.
- (8) Decyzje o przedłużeniu lub wycofaniu uznania mogą być podejmowane skuteczniej w zharmonizowany i scentralizowany sposób na poziomie Wspólnoty. Wykonanie tych zadań w imieniu całej Wspólnoty powinno być zatem powierzone Komisji.
- (9) Ciągłe monitorowanie przestrzegania wymagań przez uznane państwa trzecie może być skuteczniej prowadzone w zharmonizowany i scentralizowany sposób.
- (10) Jednym z zadań powierzonych Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego (Agencji) jest pomaganie Komisji w wykonywaniu wszelkich zadań nałożonych na nią za pośrednictwem prawodawstwa wspólnotowego mającego zastosowanie do szkolenia załóg statków, wydawania im świadectw i pełnienia wacht.
- (11) Agencja powinna zatem pomagać Komisji w wykonywaniu zadań odnoszących się do przyznawania, przedłużania i wycofywania uznania państw trzecich. Powinna ona także pomagać Komisji w prowadzeniu monitoringu przestrzegania przez państwa trzecie wymagań Konwencji STCW.
- (12) Konwencja STCW określa wymagania językowe odnoszące się do świadectw i zatwierdzeń poświadczających wydanie świadectwa. Obowiązujące przepisy dyrektywy 2001/25/WE powinny zostać dostosowane do odpowiednich wymagań Konwencji.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 133 z 6.6.2003, str. 23.

<sup>(2)</sup> Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 3 września 2003 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 6 listopada 2003 r.

<sup>(3)</sup> Dz.U. L 136 z 18.5.2001, str. 17. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2002/84/WE (Dz.U. L 324 z 29.11.2002, str. 53).

- (13) Międzynarodowa Konwencja o Bezpieczeństwie Życia na Morzu z 1974 r., ze zmianami (Konwencja SOLAS) ustanawia wymagania językowe w zakresie bezpiecznego porozumiewania się między statkiem a lądem. Dyrektywa 2001/25/WE powinna zostać uaktualniona zgodnie z ostatnimi zmianami Konwencji SOLAS, które weszły w życie dnia 1 lipca 2002 r.
- (14) Należy przewidzieć procedury dostosowania dyrektywy 2001/25/WE do przyszłych zmian w prawie wspólnotowym.
- (15) Dyrektywa 2001/25/WE powinna zostać odpowiednio zmieniona,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

#### Artykuł 1

W dyrektywie 2001/25/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) W art. 5 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Świadectwa wydaje się zgodnie z przepisem I/2 ust. 1 Konwencji STCW.”;
- b) w ust. 5 dodaje się zdanie w brzmieniu:
- „Zatwierdzenia wydaje się zgodnie z art. VI ust. 2 Konwencji STCW.”
- 2) W art. 17 lit. e) otrzymuje brzmienie:
- „e) istnieją odpowiednie środki porozumiewania się między statkiem a władzami na lądzie. Porozumiewanie się przebiega zgodnie z rozdziałem V przepisu 14 ust. 4 Konwencji SOLAS.”
- 3) W art. 18 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Marynarze nieposiadający świadectw określonych w art. 4 mogą otrzymać zezwolenie na pełnienie służby na statkach pływających pod banderą Państwa Członkowskiego pod warunkiem, że decyzja o uznaniu ich odpowiednich świadectw została przyjęta zgodnie z procedurą określoną poniżej.
- a) W przypadku zamiaru uznania przez Państwo Członkowskie, w drodze zatwierdzenia, odpowiednich świadectw wydanych przez państwo trzecie kapitanowi, oficerowi lub operatorowi radiowemu, upoważniających do pełnienia służby na pokładach statku pod banderą tego Państwa Członkowskiego, przedkłada ono Komisji wniosek, wraz z uzasadnieniem, o uznanie tego państwa trzeciego.
- Komisja, z pomocą Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego, i ewentualnym udziałem jakiegokolwiek zainteresowanego Państwa Członkowskiego, gromadzi informacje określone w załączniku II oraz przeprowadza ocenę systemów szkolenia i wydawania świadectw w państwie trzecim, o których uznanie wpłynął wniosek, w celu sprawdzenia, czy dane państwo spełnia wszystkie wymagania Konwencji STCW i czy podjęto właściwe środki w celu zapobieżenia oszustwom związanym z wydawaniem świadectw.

- b) Decyzję w sprawie uznania państw trzecich podejmuje Komisja, zgodnie z procedurą określoną w art. 23 ust. 2, w ciągu trzech miesięcy od daty wpłynięcia wniosku o uznanie. Jeśli wniosek zostanie zaakceptowany, uznanie pozostaje ważne z zastrzeżeniem przepisów art. 18a.
- c) Jeśli w sprawie uznania danego państwa trzeciego nie zapadnie żadna decyzja w terminie ustanowionym w lit. b), Państwo Członkowskie przedkładające wniosek może postanowić o uznaniu państwa trzeciego jednostronnie do chwili podjęcia decyzji zgodnie z procedurą określoną w art. 23 ust. 2.
- d) Państwo Członkowskie może postanowić, w odniesieniu do statków pływających po jego banderą, o zatwierdzeniu świadectw wydanych przez państwa trzecie, uznanych przez Komisję, z uwzględnieniem przepisów ujętych w pkt 4 i 5 załącznika II.
- e) Uznanie świadectw wydanych przez uznane państwa trzecie i opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* seria C przed (...) (\*) pozostaje ważne. Świadectwa mogą być uznawane przez wszystkie Państwa Członkowskie, jeśli uznanie nie zostało wycofane przez Komisję na podstawie art. 18a.
- f) Komisja sporządza i uaktualnia wykaz uznanych państw trzecich. Wykaz zostaje opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* seria C.

(\*) 18 miesięcy od daty wejścia w życie dyrektywy.”

- 4) Dodaje się artykuły w brzmieniu:

#### „Artykuł 18a

1. Bez względu na kryteria określone w załączniku II, jeżeli Państwo Członkowskie stwierdzi, że uznane państwo trzecie przestało spełniać wymagania Konwencji STCW, niezwłocznie powiadamia Komisję, podając przyczyny. Komisja bezzwłocznie przekazuje sprawę Komitetowi określoneму w art. 23.
2. Nie naruszając kryteriów wyszczególnionych w załączniku II, jeżeli Komisja uzna, że uznane państwo trzecie przestało spełniać wymagania Konwencji STCW, bezzwłocznie powiadamia ona Państwa Członkowskie, podając przyczyny. Komisja bezzwłocznie przekazuje sprawę Komitetowi określoneму w art. 23.
3. W przypadku gdy Państwo Członkowskie zamierza wycofać zatwierdzenie wszystkich świadectw wydanych przez państwo trzecie, bezzwłocznie informuje o tym Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie o swoim zamiarze, podając przyczyny.
4. Komisja, wspomagana przez Agencję, ponownie ocenia uznanie danego państwa trzeciego w celu sprawdzenia, czy to państwo przestrzega wymagań Konwencji STCW.

5. W przypadku gdy wystąpią symptomy wskazujące, że określony morski ośrodek szkolenia zawodowego przestał spełniać wymagania Konwencji STCW, Komisja powiadamia zainteresowane państwo, że uznanie krajowych świadectw zostanie wycofane w terminie dwóch miesięcy do czasu podjęcia środków zmierzających do zapewnienia zgodności z wszystkimi wymaganiami Konwencji STCW.

6. Decyzja w sprawie wycofania uznania podejmowana jest zgodnie z procedurą określoną w art. 23 ust. 2 w terminie dwóch miesięcy od daty powiadomienia przez Państwa Członkowskie. Zainteresowane Państwa Członkowskie podejmują właściwe środki w celu wykonania decyzji.

7. Zatwierdzenia poświadczające uznanie świadectw, wydanych zgodnie z art. 5 ustęp 6 przed datą podjęcia decyzji o wycofaniu uznania państwa trzeciego, pozostają ważne. Marynarze posiadający takie zatwierdzenia nie mogą żądać zatwierdzenia uznającego wyższe kwalifikacje, o ile nie wynikają one wyłącznie z nabycia dodatkowego doświadczenia w służbie żeglugi morskiej.

#### Artykuł 18b

1. Państwa trzecie uznane zgodnie z procedurą określoną w art. 18 ust. 3 lit. b), w tym również te, o których mowa w art. 18 ust. 3 lit. f), są systematycznie oceniane przez Komisję, wspomaganą przez Agencję, przynajmniej raz na pięć lat, w celu sprawdzenia, czy spełniają one odpowiednie kryteria przedstawione w załączniku II i czy podjęto właściwe środki w celu zapobieżenia oszustwom związanym z wydawaniem świadectw.

2. Komisja określa priorytetowe kryteria oceny państw trzecich na podstawie danych dotyczących efektywności dostarczonych przez kontrolę Państwa Portu na podstawie art. 20, jak również informacje odnoszące się do sprawozdań z niezależnych ocen przekazanych przez państwa trzecie na podstawie sekcji A-I/7 Kodeksu STCW.

3. Komisja dostarczy Państwom Członkowskim sprawozdanie z wynikami oceny."

5. W art. 22 ust. 1 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Niniejsza dyrektywa może również zostać zmieniona zgodnie z tą samą procedurą z zamiarem zastosowania, do celów niniejszej dyrektywy, wszelkich zmian dokonanych w prawodawstwie wspólnotowym."

6. W załączniku II wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

#### Artykuł 2

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 14 maja 2005 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Środki przyjęte przez Państwa Członkowskie powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego określenia określane są przez Państwa Członkowskie.

Najpóźniej do dnia 14 grudnia 2008 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z oceny w oparciu o szczegółową analizę oraz ocenę przepisów Konwencji Międzynarodowej Organizacji Morskiej, ich wykonania i nowych danych uzyskanych w odniesieniu do zależności między poziomem wykształcenia załóg statków a bezpieczeństwem.

#### Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

#### Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 listopada 2003 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

P. COX

Przewodniczący

W imieniu Rady

G. ALEMANNO

Przewodniczący

## ZAŁĄCZNIK

Załącznik II do dyrektywy 2001/25/WE otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK II

**KRYTERIA UZNAWANIA PAŃSTW TRZECICH, KTÓRE WYDAŁY ŚWIADECTWO LUB Z UPOWAŻNIENIA KTÓRYCH TAKIE ŚWIADECTWO, OKREŚLONE W ART. 18 UST. 3 LIT. a) ZOSTAŁO WYDANE**

1. Państwo trzecie musi być stroną Konwencji STCW.
  2. Komitet ds. Bezpieczeństwa na Morzu musi stwierdzić, że państwo trzecie w pełni i wyczerpująco wprowadziło w życie przepisy Konwencji STCW.
  3. Komisja, wspomagana przez Agencję, z ewentualnym udziałem zainteresowanego Państwa Członkowskiego, musi potwierdzić, wszelkimi niezbędnymi środkami, które mogą obejmować inspekcję infrastruktury i procedur, że wymagania dotyczące standardów wiedzy fachowej, wydawania i zatwierdzania świadectw oraz prowadzenia dokumentacji są w pełni przestrzegane, a ponadto został ustanowiony system norm jakości na podstawie przepisu I/8 Konwencji STCW.
  4. Państwo Członkowskie uzgadnia z zainteresowanym państwem trzecim, że zobowiązuje się ono do bezzwłocznego powiadamiania o wszelkich znaczących zmianach w uzgodnieniach dotyczących szkolenia i wydawania świadectw przewidzianych zgodnie z Konwencją STCW.
  5. Państwo Członkowskie wprowadziło środki w celu zapewnienia, że marynarze ubiegający się o uznanie świadectw dotyczących funkcji na szczeblu kierowniczym posiadają odpowiedni zakres wiedzy na temat ustawodawstwa morskiego Państwa Członkowskiego odnoszącego się do funkcji, do których wykonywania zostali dopuszczeni.
  6. Jeśli Państwo Członkowskie zamierza uzupełnić analizę przestrzegania warunków przez państwo trzecie o ocenę niektórych morskich instytucji szkoleniowych, postępuje ono zgodnie z przepisami sekcji A-I/6 Kodeksu STCW.”
-